

[Karen Thuroe Hansen]

lige indsats, og det er beklageligt, at der i den grad forskelsbehandles ikke mindst på det skattemæssige område. Man kunne f. eks. tænke sig, at man ophævede progressionen, så det ikke er en fordel, at to personer er med til at slæbe en indtægt hjem.

Det konservative folkeparti har en familierpolitik, der baserer sig på kernefamilien, og ved kernefamilien forstår vi også, at man har mulighed for at vælge mellem hjemme- og udearbejde, dog således, at vi gerne ser, at den ene af ægtefællerne i det første år er hjemme at passe børnene. Det konservative folkeparti ønsker frihed til at vælge livsform, men udviklingen har beklageligvis medført, at specielt en hjemmearbejdende ægtefælles indsats i samfundet ikke regnes for særlig meget. Jeg så forleden dag en oversigt over sammensætningen af folketingets medlemmer. Der figurerede 2 husmødre. Jeg er selv den ene af dem. Jeg er hjemmearbejdende husmoder på 38. år, og jeg er egentlig stolt af den titel. Jeg havde ganske vist en uddannelse, før jeg blev hjemmearbejdende husmoder, men jeg har aldrig nogen sinde følt, at man burde undervurdere det arbejde, som jeg har udført i mit hjem til gavn for mand og børn.

Men både 1960'erne og 1970'erne vendte op og ned på mange ting, på hele vort tidligere samfundsmønster. Mangelen på arbejdskraft fik mange kvinder til at gå ud på arbejdsmarkedet, og velstanden steg og steg, som socialministeren også fremhævede i sit indlæg.

Når man taler om den hjemmearbejdende ægtefælle, som gør en stor indsats, må man sige, at efter at mange ægtefæller er gået ud på arbejdsmarkedet, er det sådan set det samme arbejde, de udfører ude på arbejdsmarkedet, på fabrikker og også i institutioner. Efter at fabrikkerne er begyndt at gøre det nemmere at være husmoder med færdiglavede produkter osv., er det faktisk det samme arbejde, der udføres ude på arbejdsmarkedet, kun tæller det nu i statistikken, hvad den hjemmegående ægtefælle ikke gør. Det tæller med i statistikken som produktion, og derfor figurerer det inden for arbejdsmarkedets rammer.

Vi kan ikke skrue udviklingen tilbage, og vi kan heller ikke sende kvinderne tilbage til kødgrøderne, som der stod i en artikel af Zachau-Christensen. Det ville absolut heller ikke være ønskværdigt. Vi bliver nødt til at

følge med tiden og se på problemerne, som de er for de enkelte.

Når der er tale om de udearbejdende ægtefæller, sætter vi også pris på fra det konservative folkepartis side, at der er muligheder for at få børnene passet, såfremt det måtte være nødvendigt. Men jeg vil gerne have lov til at fremhæve, at det også er meget væsentligt for os, at den hjemmegående ægtefælle får mulighed for at passe børnene i de første år. Jeg vil dog ikke mene, som der også blev talt om, at man skal have en bonusordning, fordi man vælger at være hjemmearbejdende ægtefælle.

Det er beklageligt, at mange kvinder, specielt kvinder mellem 25 og 40 år, vælger efter endt barselorlov at fortsætte deres arbejde på arbejdsmarkedet i stedet for at blive hjemmegående husmoder, eller man kan sige hjemmegående ægtefælle. Det kan selvfølgelig kun være kvinderne, der føder børnene, men i masser af tilfælde ser vi, at det er mændene, der går hjemme og er hjemmegående ægtefæller.

Det konservative folkeparti har i sit familieprogram en passus, der siger, at det er gavnligt for børnene at opholde sig i institution. Vi har dog indført et trindeligt modul, således at der er mulighed for, at børnene kom f. eks. 3 timer i institution om dagen, uanset om forældrene var hjemmegående eller ej, netop, som det også er fremhævet af tidligere ordførere her i debatten, for at få mulighed for at lære at omgås andre mennesker i samfundet. Men vi synes også, at hvor der er mulighed for det, skal de være pligtige til at betale det, et sådant ophold i institution koster.

Tilbage står dog stadig væk, at børnene er forældrenes ansvar. Det er forældrenes ansvar at opdrage dem, og det tilslutter vi os fuldt og helt.

Hvad kristeligt folkeparti egentlig vil med denne forespørgsel, er jeg ikke klar over. Hvis kristeligt folkeparti har ment, at den skulle konkludere i, at der skulle vedtages et eller andet system med hensyn til at betale, såfremt man valgte det ene eller det andet, kan vi ikke tilslutte os det. Vi er stadig væk tilhængere af, at man har en personlig frihed til at vælge også på dette område.

Birgith Mogensen (CD):